Oiva Miettinen katsoi paskahuusia mieli mustana ja maansa myyneenä. Se oli keskellä uutta jalkapallokenttää. Oiva sai tahtonsa läpi valtuustossa ja historiallisesti tärkeä paskahuusi säilytettiin sen oikeassa paikassa. Pelikenttä vihersi, ja harmaa paskahuusi oli kieltämättä hieman outo ilmestys. Se sai varmasti pelaajat hämilleen, sekä se saattoi olla jonkin verran jalkapallosääntöjen vastaista. Oiva ei ollut ikinä kuullut vastaavanlaista tapausta, että pelikentällä olisi ollut paskahuusi tai mitään muutakaan ylimääräisätä. Paskahuusi ei ollut mikä tahansa käymälä. Kekkonen oli nimittäin käyttänyt sitä käydessään kylässä vierailulla heinäkuussa 1975. Ajankohta oli muutenkin merkittävä, sillä se tapahtui niin sanotun Helsingin sopimuksen kynnyksellä, joka viimeisteli Euroopan turvallisuus- ja yhteistyökokouksen. Nykyään paskahuusi oli tyhjätty ja poistettu käytöstä. Oiva ei ollut enää varma, oliko huusin säilyttäminen oikea ratkaisu. Kaikki alkoi ideasta, että kylään piti saada kunnollinen jalkapallokenttä. Se oli aivan älytön ajatus. Taisi olla Hurmeen Pertsa joka sanoi, että oli mahdotonta nousta liigaan, jos kylässä ei ollut älyttömän hienoa jalkapallokenttää. Eikä muuta paikkaa jalkapallokentälle ollut, kuin pelto jonka laidalla paskahuusi seisoi. Oiva kysyi valtuuston kokouksessa, että kuka edes halusi kylän joukkueen nousevan liigaan. Joukkueessa ei pelannut kuin ylipainoisia vanhojapoikia, joista yksi sattui olemaan Hurmeen Pertsan poika. Ja miksei ennemmin järjestettäisiin kulttuuritapahtumia? Mozartin Taikahuilu kuulostaisi mukavalta, sekä hologrammi Michael Jackson. Kuitenkin jalkapallokentälle oli yllättävän paljon kannattajia, mutta taiteelle ei niinkään. Oiva hieman epäili, että olivatko kaikki oikeasti sitä mieltä, mitä mieltä sanoivat olevansa. Esimerkiksi Koistisen Raili, joka ei varmasti seurannut jalkapalloa. Silti vain piti olla eri mieltä. Raili oli ihastunut, viime talvena leskeksi jääneeseen, Hurmeen Pertsaan. Oiva yritti muistuttaa ja vedota toistamiseen Kekkosen viimeiseen ja ainoaan vierailuun kylässä. Oiva kertoi valtuuston kokouksessa väritetyn tarinan siitä, kuinka Kekkonen tarvitsi käymälän nopeasti kun saapui kylään. Kukaan ei oikeasti tiennyt pitikö asia paikkansa, sillä kylän virallisissa asiapapereissa ei Kekkosen vessakäyntejä ollut kirjattu ilmeisesti ollenkaan. Paavolaisen Hessu ehdotti härskisti, että huusin voisi siirtää. Kuinka vulgaari ajatus, Oiva mietti. Voisiko esimerkiksi Vapauden patsaan siirtää tai Pisan kaltevan tornin. Mitä jo joku rupeasi ajamaan asiaa, että pitäisi saada potkupallokenttä juuri samalle paikalle, missä kalteva torni sijaitsi ja torni piti ehdottomasti siirtää? Mitähän Koistisen Raili siihen sanoisi tai Hurmeen Pertsa, he olivat valtuustossa muutenkin turhia. He eivät sanoneet ikinä mitään järjellistä mielipidettä. Silloinkin kun päätettiin homekoulun korjaamisesta, Hurmeen Pertsan ainoa mielipide oli, että remonti piti kilpailuttaa. Älyttömän tyhmä mielipide, sehän oli sanomattakin selvää. Puhumattakaan siitä, kun oli kysymys kuntaliitoksista, niin Koistisen Raili ei tajunnut edes mistä puhuttiin, vaan hän kertoi pitkästi jonkun tuntemattomaksi jääneen sukulaisensa avioliittosta. Kuitenkin nyt, kun piti saada jalkapallokenttä kylään, niin sille löytyi ehdottomasti kannattajia. Oiva Miettistä pisti vihaksi. Oiva vihasi jalkapallokenttää. Hän inhosi huomista peliä, ja pelkäsi sitä että kylä joutuisi naurunalaiseksi. Paskshuusi piti poistaa jalkapallokentältä. Oiva ei kuitenkaan tahtonut siirtää sitä. Se oli sen verran vanha, että hajoaisi varmasti liikuteltaessa. Oiva Miettisellä oli parempi ratkaisu. Hän halusi paskahuusille arvokkaan lopun. Oiva kaivoi taskustaan tulitikkuaskin ja rupesi rääpimään. Oivalla oli mukana syttöpaperina eilinen Hesari. Hän ruttaisi siitä muutamia sivuja ja teki liekin paskahuusin lattialle. Oiva siirtyi kauemmaksi ja katseli paskahuusin palamista. Hetki oli jollain tapaa kaunis, eikä Oiva voinut sitä herkistymättä katsella. Hän oli taistellut paskahuusin vuoksi ja haukkunut jokaisen valtuuston jäsenen, mutta mikään ei auttanut. Liekit rätisivät ja paukkuivat. Savu kohosi taivasta kohti. Aika suuri osa Oiva Miettistä paloi paskahuusin kanssa hämärtyvässä illassa.